

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΘΕΣΗ-ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 210 77009660

E-MAIL: grammateia@justice.gov.gr

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ:

ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

1. Αναγκαιότητα.

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης.

Με το σχέδιο νέου κώδικα ποινικής δικονομίας αντιμετωπίζονται σε σημαντικό βαθμό τα αποτελέσματα της πολυνομίας και κακονομίας που εμφανίστηκαν στο πεδίο της νομοθεσίας για την ποινική δικονομία, μετά από σειρά πολλαπλών έκτακτων τροποποιήσεων του κώδικα ποινικής δικονομίας.

Τα παραπάνω φαινόμενα επέφεραν τη διάσπαση της συνοχής της ποινικής δικονομίας, δημιουργώντας σημαντικές ερμηνευτικές δυσχέρειες και προβλήματα στην εφαρμογή της, ενώ η συνύπαρξη αντιφατικών διατάξεων προκαλούσε ανασφάλεια δικαίου που απαιτούσε έκτακτη προσπάθεια αναζήτησης και προσδιορισμού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου.

Παράλληλα, με την παρούσα πρωτοβουλία, αντιμετωπίζονται πάγια προβλήματα που επέφεραν επιβαρύνσεις των δικαστηρίων, καθυστερήσεις και περαιτέρω άμεσο ή έμμεσο περιορισμό των δικαιωμάτων των πολιτών.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση, συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικά και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων.

Επιδιωκόμενοι στόχοι των αξιολογούμενων ρυθμίσεων είναι:

α) η ανανέωση και εναρμόνιση του κώδικα ποινικής δικονομίας με τις σύγχρονες δικαιοκρατικές απαιτήσεις, με αξιοποίηση όλων των σύγχρονων απόψεων που έχουν διατυπωθεί στη νομολογία και τη θεωρία.

β) η υπέρβαση διαχρονικών αγκυλώσεων της ποινικής δικονομίας στην Ελλάδα.

γ) η ενδυνάμωση της θεσμικής διατάστασης των παραγόντων της δίκης, με την ενίσχυση των δικαιωμάτων τους, και με την εξασφάλιση της ταχύτερης εκδίκασης των υποθέσεων και εντέλει με την εμπέδωση της εμπιστοσύνης των κοινωνιών στο σύστημα απονομής της ποινικής δικαιοσύνης.

δ) η ισόρροπη ανταπόκριση στις σύγχρονες τάσεις του ευρωπαϊκού χώρου, με τη διάπλαση νέων δικονομικών θεσμών και με τη μετεξέλιξη υφιστάμενων θεσμών κατά το πρότυπο άλλων συστημάτων.

ε) εισαγωγή και ενίσχυση θεσμών ελάφρυνσης των ποινικών διαδικασιών από την άσκηση της ποινικής δίωξης έως τη διαδικασία στο ακροατήριο, όπως η ποινική συνδιαλλαγή και η ποινική διαπραγμάτευση, η αποχή από την ποινική δίωξη και η ποινική διαταγή.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα ή έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε το λόγο της επιρροής.

Οι αξιολογούμενες ρυθμίσεις επηρεάζουν κάθε κοινωνική και οικονομική ομάδα, ενόψει του ότι επιδρούν στις αφηρημένες προβλέψεις των κανόνων του ποινικού δικονομικού δικαίου, αλλά ειδικά επιδρούν στη δικονομική μεταχείριση όσων ήδη κατηγορούνται ή φέρουν την ιδιότητα του υπόπτου ή εκείνους που εκτίουν ποινές ή αντιμετωπίζουν την επιβολή μέσων δικονομικού καταναγκασμού, αφού επιδρούν στην ποινική τους κατάσταση. Άλλωστε, οι προωθούμενες διατάξεις αναμένεται να επιδράσουν εν γένει διαχρονικά στην κατάσταση και τις συνθήκες διαβίωσης στις ελληνικές φυλακές, αφού, αν εφαρμοστούν με συνέπεια, θα οδηγήσουν σε εξορθολογισμό του συνολικού συστήματος ποινών.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών.

Δεν υπάρχουν προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης των παραπάνω ζητημάτων, αφού σε τέτοια έκταση και με τέτοια συστηματική προσέγγιση ποτέ στο παρελθόν

δεν αντιμετωπίστηκαν αυτά. Αντίθετα, έγιναν μόνο ορισμένες προσπάθειες οι οποίες λόγω του εμβολωματικού χαρακτήρα τους ή λόγω του ότι συνοδεύτηκαν από νεότερες περαιτέρω τροποποιήσεις οδηγούσαν σε περαιτέρω διάρρηξη της συνοχής του συστήματος της ποινικής δικονομίας, ακόμη και αν κατά περιεχόμενο συνιστούσαν εξορθολογισμό του συνολικού συστήματος και, συνεπώς, ήταν σε ορισμένο βαθμό θετικές. Ενδεικτικά, ο προηγούμενος κώδικας ποινικής δικονομίας τέθηκε σε ισχύ την 01/01/1951.

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε το λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Τα προβλήματα που παρουσιάζονται παραπάνω με τα ειδικά χαρακτηριστικά που έχουν στο πλαίσιο της ελληνικής ποινικής δικαιοσύνης αντιμετωπίζονται μέσα από τη χρήση και προσαρμογή στις εγχώριες ιδιαιτερότητες μοντέλων και ιδεών που αξιοποιούνται στις χώρες της Ε.Ε. και στις χώρες του ΟΟΣΑ, δηλ. σε χώρες με εμπειροπλούσιο σύστημα δημοκρατικής και δικαιοκρατικής διακυβέρνησης, χωρίς να επιλέγεται μία ειδικά εξ αυτών. Ειδικές αναφορές για τα ζητήματα που κατά περίπτωση ανέκυψαν και για την τελική επιλογή επίλυσής τους σε αναφορά με ορισμένο ιδιαίτερο παράδειγμα με προέλευση από το διεθνή χώρο, δίνονται εκτενώς στην οικεία αιτιολογική έκθεση.

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της.

Τα διατάγματα και οι κανονιστικές πράξεις που θα πρέπει να εκδοθούν για να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση είναι τα εξής:

- α) άρθρο 52 παρ. 2 εδ. β' σχεδίου νέου ΚΠΔ για την αναπροσαρμογή του ύψους του ποσού της προσφυγής του εδ. α', με κοινή απόφαση των υπουργών οικονομικών και δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- β) άρθρο 63 εδ. γ' σχεδίου νέου ΚΠΔ για την αναπροσαρμογή του ύψους του ποσού του τέλους παράστασης του β' εδαφίου, με κοινή απόφαση των υπουργών οικονομικών και δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- γ) άρθρο 142 παρ. 4 σχεδίου νέου ΚΠΔ για την απόφαση του υπουργού δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μετά από γνώμη της ολομέλειας το οικείου πρωτοδικείου, σχετικά με τον καθορισμό των αποφάσεων για τις οποίες δεν είναι αναγκαία η καθαρογραφή.
- δ) άρθρο 143 παρ. 5 σχεδίου νέου ΚΠΔ για την εφαρμογή του τρόπου τήρησης των πρακτικών με φωνοληψία μετά από απόφαση του υπουργού δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ε) άρθρο 144 παρ. 2 σχεδίου νέου ΚΠΔ για την έγκριση του υπουργού δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ύστερα από πρόταση της ολομέλειας του δικαστηρίου, με την οποία επιτρέπεται οι αποφάσεις και οι διατάξεις να μη συντάσσονται ιδιαίτερος, αλλά να καταχωρίζονται ολόκληρες στα πρακτικά.

στ) άρθρο 233 παρ. 3 σχεδίου νέου ΚΠΔ για την απόφαση του υπουργού δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων με την οποία καθορίζονται τα προσόντα των προσώπων που μπορούν να περιληφθούν στον πίνακα διερμηνέων.

ζ) άρθρο 254 παρ. 1 περ. β) εδ. δ' για την κοινή υπουργική απόφαση των υπουργών δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημόσιας τάξης και προστασίας του πολίτη για τον καθορισμό των λεπτομερειών και της διαδικασίας έκδοσης των στοιχείων συγκάλυψης κατά την ανακριτική διείδυση.

η) άρθρο 255 παρ. 1 περ. α) εδ. στ' για την κοινή υπουργική απόφαση των υπουργών δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημόσιας τάξης και προστασίας του πολίτη για τον καθορισμό των λεπτομερειών και της διαδικασίας έκδοσης των στοιχείων συγκάλυψης κατά την ανακριτική διείδυση στα εγκλήματα διαφθοράς.

θ) άρθρο 322 παρ. 2 εδ. ε' για την κοινή υπουργική απόφαση των υπουργών οικονομικών και δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων για την αναπροσαρμογή του ύψους του ποσού της προσφυγής του εδ. α'.

ι) άρθρο 568 παρ. 1 εδ. α' και παρ. 2 για την έκδοση προεδρικού διατάγματος μετά από πρόταση του υπουργού δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων με το οποίο καθορίζονται ζητήματα σχετικά με την οργάνωση των υπηρεσιών ποινικού μητρώου και για τη σύσταση υπηρεσίας γενικού ποινικού μητρώου.

ια) άρθρο 572 παρ. 3 για την έκδοση προεδρικού διατάγματος μετά από πρόταση του υπουργού δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων σχετικά με το ότι μπορεί να ορισθεί ότι αντίγραφο ποινικού μητρώου δικαστικής χρήσης εκδίδεται και για διορισμό σε οποιαδήποτε άλλη δημόσια υπηρεσία ή σε οποιοδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο του δημόσιου τομέα.

ιβ) άρθρο 576 παρ. 2 εδ. β' για την έκδοση κοινών αποφάσεων των υπουργών δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οικονομικών, σχετικά με τα ποσά των αποζημιώσεων και των εξόδων και γενικά με τις προϋποθέσεις πληρωμής τους καθώς και για τη διαδικασία για την αναγνώριση του δικαιώματος και της πληρωμής.

3. Συνέπειες στην Οικονομία.

Οι συνέπειες στην Οικονομία μπορούν να είναι μόνο έμμεσες καθότι πρόκειται για νομοθέτημα που αφορά την άσκηση της ποινικής δικαιοσύνης της οποίας οι στόχοι είναι αντεγκληματικοί και εγγυητικοί, δηλαδή στόχοι σχετικοί με την ασφάλεια των εννόμων αγαθών των πολιτών και στόχοι σχετικοί με την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών από τις αυθαιρεσίες των θεσμών της ποινικής καταστολής ή από τις συνέπειες της δυσανάλογης ή ανεπιεικούς μεταχείρισής τους εν γένει από τα

κρατικά όργανα. Ταυτόχρονα, όμως, οι ρυθμίσεις του παρόντος νομοθετήματος αφορούν και την απλοποίηση των δικονομικών διαδικασιών, παράλληλα προς τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου και του υπόπτου και προς τη βέλτιστη ισορροπία με τα δικαιώματα των θυμάτων των εγκλημάτων.

Αναμένεται συνεπώς έμμεση επίδραση στην Οικονομία μέσω του γεγονότος ότι με το παρόν νομοθέτημα επέρχεται εξορθολογισμός στη λειτουργία της δικαιοσύνης, ιδίως μέσω των θεσμών της αποχής από την άσκηση της ποινικής δίωξης, των θεσμών της ποινικής συνδιαλλαγής και του ποινικού συμβιβασμού, μέσω του θεσμού της ποινικής διαταγής, αλλά και μέσω επανάκτησης των χαρακτηριστικών συστηματικής ενότητας των διατάξεων που μπορούν να οδηγήσουν σε επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, με εμφανείς συνέπειες στην ακώλυτη άσκηση της οικονομικής ζωής, αφού η εκκρεμότητα των ποινικών δικών είναι δυνατό να αναχαιτίζει την οικονομική δραστηριότητα και να οδηγεί σε απώλεια επενδυτικών πρωτοβουλιών.

Άλλωστε, στόχος του παρόντος νομοθετήματος είναι και ο περιορισμός του πληθυσμού των φυλακών, που θα μπορούσε να οδηγήσει και σε εξοικονόμηση των σχετικών δαπανών ή στην αξιοποίηση αυτών για την ποιοτική αναβάθμιση του σωφρονιστικού συστήματος με αποτέλεσμα κρίσιμες δαπάνες για αυτή να μπορούν να κατευθυνθούν σε άλλους στόχους κοινωνικής πολιτικής.

4. Συνέπειες στην κοινωνία, στους πολίτες, στη Δημόσια Διοίκηση και στην απονομή της δικαιοσύνης.

Με το παρόν νομοθέτημα επέρχεται εκσυγχρονισμός του συστήματος απονομής δικαιοσύνης, όσον αφορά το σκέλος του δικονομικού δικαίου. Πραγματοποιείται εισαγωγή νέων θεσμών καθώς και βελτίωση και διασάφηση πλήθους διατάξεων που τυποποιούν τις σχετικές ποινικές διαδικασίες, συμβάλλοντας στην αρμονική ένταξή τους στο σύστημα πάγιων ή νεότερων θεσμών, όπως των σχετικών με την κίνηση της ποινικής δίωξης, την ανάκριση, την ποινική δίκη και την εκτέλεση των ποινικών αποφάσεων. Συνέπεια των παραπάνω αναμένεται να είναι η αύξηση της εμπιστοσύνης της κοινωνίας στους θεσμούς της δικαιοσύνης, η εμπέδωση του κύρους της τελευταίας, λόγω της αυξημένης ανταπόκρισής της στις τρέχουσες κοινωνικές ανάγκες, στην ανάπτυξη του αισθήματος της ασφάλειας δικαίου. Τέλος, η καλύτερη λειτουργία των ποινικών θεσμών θα επιδράσει στη δημόσια διοίκηση, στο βαθμό που η τελευταία μπορεί να διασταυρώνεται με την πρώτη, όπως λ.χ. σε ζητήματα εκτέλεσης ποινών, έκδοσης διωκομένων ή ακόμη και στο βαθμό που στελέχη της δημόσιας διοίκησης μπορεί να εμπλέκονται στους μηχανισμούς απονομής της ποινικής δικαιοσύνης και οι υποθέσεις τους θα αντιμετωπίζονται με ταχύτητα, αξιοπιστία και διαφύλαξη των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.

Με τον τρόπο αυτόν, άλλωστε, οι θεσμοί της ποινικής καταστολής μπορούν να συγκεντρωθούν στην εξέταση και την απονομή της δικαιοσύνης στις σοβαρότερες μορφές εγκληματικών πράξεων. Παράλληλα, ο περιορισμός του εγκλεισμού μέσω της ενεργοποίησης των θεσμών της αποχής από την ποινική δίωξη, μέσω του σαφέστερου προσδιορισμού του πλαισίου ισχύος της προσωρινής κράτησης, μέσω των αυξημένων απαιτήσεων αιτιολόγησης των αποφάσεων και διατάξεων των εισαγγελέων και των

δικαστηρίων, μέσω της ανακατανομής της καθ' ύλην αρμοδιότητας υπέρ των πολυμελών συνθέσεων κ.α., θα επιτρέψουν την, κατά το δυνατόν, ακώλυτη άσκηση της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

Αναμένεται, εξάλλου, να επέλθουν βελτιώσεις στις συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων, και περαιτέρω αντιμετώπιση του ζητήματος του υπερπληθυσμού αυτών, που συχνά έχει οδηγήσει σε καταδίκες της χώρας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Άλλωστε, η διαφύλαξη των προβλέψεων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και εν γένει της διεθνούς δικαιοταξίας (ΔΣΑΠΔ, ΧΘΔ ΕΕ) συνιστά βασική παράμετρο στην κατάσχεση των διατάξεων του σχεδίου νέου ΚΠΔ (βλ. ενδεικτ. άρθρο 171).

Τα παραπάνω σαφώς επιδρούν περαιτέρω στον τρόπο λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης και στην απονομή της δικαιοσύνης.

Στην πρώτη στο βαθμό που η εφαρμογή των προβλέψεων για τα υπηρεσιακά εγκλήματα ή των προβλέψεων για την προστασία της δημόσιας περιουσίας και άλλων συναφών με τη λειτουργία της διοίκησης εννόμων αγαθών με ιδιαίτερη κοινωνική αναφορά, όπως τα αγαθά κοινής ωφέλειας, υπάγεται κατά το διαδικαστικό της σκέλος στις ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου ΚΠΔ. Υπάγονται έτσι σε ειδικό πλαίσιο των θεσμών της αποχής από την ποινική δίωξη, του ποινικού συμβιβασμού και της ποινικής διαπραγμάτευσης ή στο πλαίσιο των ειδικών ανακριτικών πράξεων που ξεχωριστά αφορούν τα εγκλήματα διαφθοράς και την οικονομική εγκληματικότητα. Εξάλλου, στο σώμα του ΚΠΔ με τις νέες ρυθμίσεις θα ενταχθούν οι διατάξεις για τις ειδικές εισαγγελικές δομές, που έχουν ως κύρια αποστολή τη διαφύλαξη αγαθών όπως τα παραπάνω.

Στη δεύτερη, δηλαδή στην απονομή της δικαιοσύνης, γιατί είναι ο κύριος φορέας εφαρμογής τους και η δυνατότητα χρήσης αυτών των διατάξεων ως εργαλείου άσκησης της λειτουργίας και της αρμοδιότητάς της θα της επιτρέψει να ανταποκριθεί στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες, τόσο ως προς τους αντεγκληματικούς σκοπούς, όσο και ως προς τους εγγυητικούς σκοπούς που έχει αναλάβει να εκπληρώνει. Κι αυτό, έχοντας τη δυνατότητα να το κάνει μέσα σε συντομότερο χρόνο από ό,τι γίνεται σήμερα, αν υπολογιστεί ότι το παρόν νομοθέτημα διευκολύνει την ερμηνεία και εφαρμογή των σχετικών διατάξεων. Η επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης αποτελεί σταθερό στόχο των σύγχρονων πολιτικών για τη δικαιοσύνη, αλλά δεν θα μπορούσε να γίνει με εκπτώσεις στην ποιότητα της απονομής της. Ο τρόπος που επιλέγεται, δηλαδή η επικέντρωση της δικαιοσύνης στο σοβαρό σκέλος της εγκληματικότητας και η βελτίωση, απλοποίηση και εξορθολογισμός των συστημάτων απονομής της θα της επιτρέψει να λειτουργεί με ταχύτητα, μέσω της δομικής αλλαγής των θεσμών της και της στρατηγικής της κατεύθυνσης.

5. Διαφάνεια – Κοινωνική συμμετοχή.

Η επεξεργασία του σχεδίου νέου κώδικα ποινικής δικονομίας έγινε από ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή, τηρουμένης της διαδικασίας επιψήφισης κωδίκων, στην οποία εκπροσωπήθηκαν όλοι οι κρίσιμοι θεσμικοί φορείς του χώρου της Δικαιοσύνης, δηλ. μεταξύ άλλων οι δικαστικές ενώσεις, οι νομικές σχολές της χώρας,

η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, επιστημονικές ενώσεις και επιστημονικές εταιρείες.

Εξάλλου, η επιτροπή κατά τις συνεδριάσεις της έλαβε υπόψη της και επεξεργάστηκε πλήθος επιστολών που προήλθαν από φορείς της κοινωνίας των πολιτών, ενώ τέλος τηρήθηκε διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης, τα αποτελέσματα της οποίας έτυχαν κριτικής αξιολόγησης και ενσωμάτωσης στο σχέδιο του νέου κώδικα ποινικής δικονομίας.